

Λευκάδα

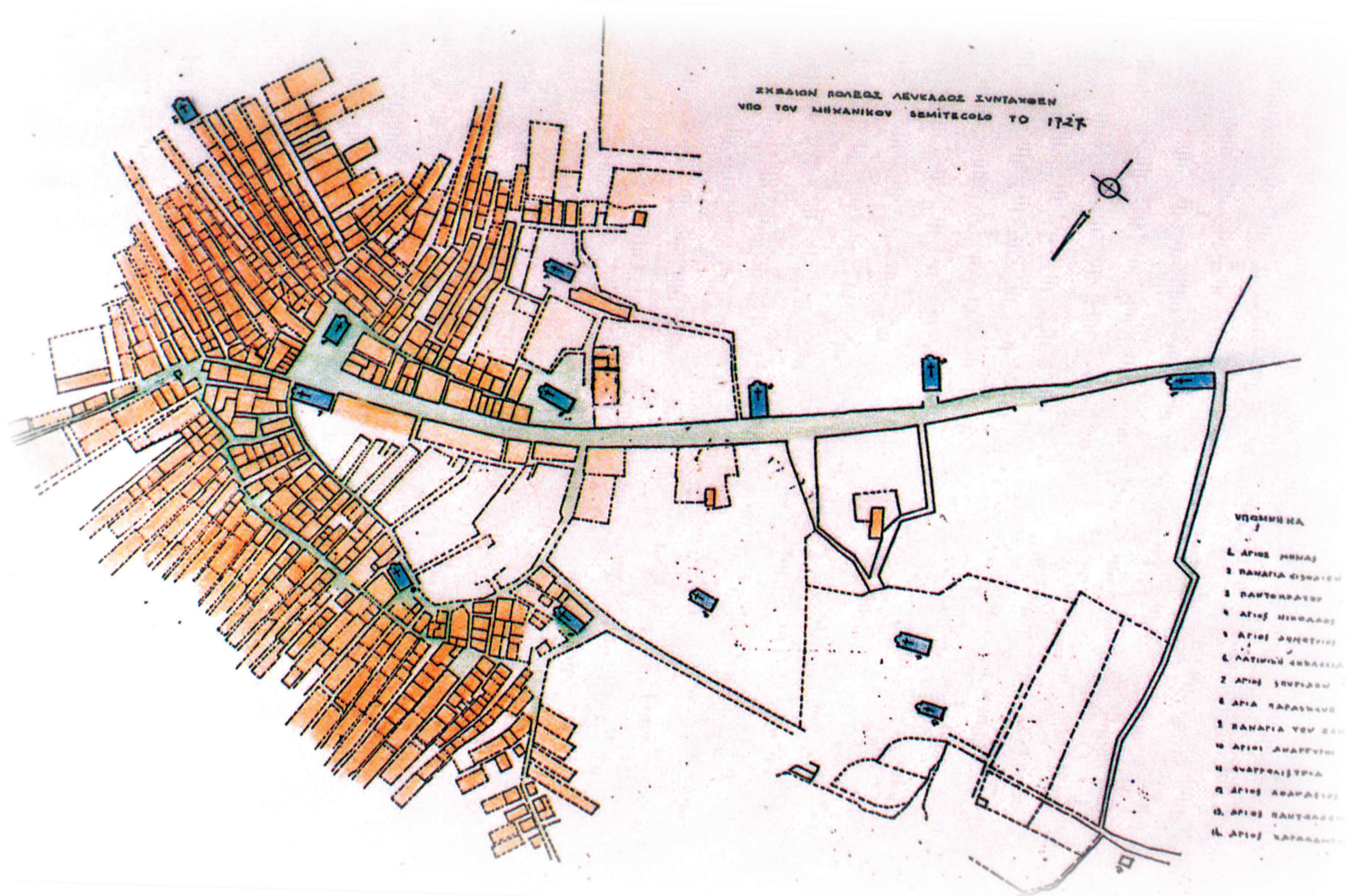
ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΕΝΕΤΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ

Το λοιμοκαθατήριο της Λευκάδας, έργο του J. Cartwright. Δημοσιεύτηκε το 1821 μαζί με άλλες 11 ακουατίντες με τίτλο Views of the Ionian Islands που ο καλλιτέχνης αφιέρωσε στον πρώτο Βρετανό Υπάτο Αρμοστή των Ιονίων Νήσων, Sir Thomas Maitland.

Η Λευκάδα περιήλθε στους Βενετούς το 1683. Από τα πρώτα μέτρα που πήραν ήταν η μεταφορά της πρωτεύουσας του νησιού κοντά στο Φρούριο της Αγίας Μαύρας, στη θέση Αμαξική, έτσι ώστε να διευκολύνεται η άμυνα της πόλης. Το πρώτο πολεοδομικό σχέδιο της Χώρας χρονολογείται από το 1726.

Μαζί με το πολεοδομικό σχέδιο που σχεδίασε ο μηχανικός Santo Semitecolo, συντάχθηκε λεπτομερέστατο κτηματολόγιο. Πάνω στο χάρτη του κτηματολογίου καταγράφονται με αρίθμηση 506 ιδιοκτησίες. Η τοποθεσία που επέλεξαν οι Βενετοί για τη νέα πρωτεύουσα είχε ωστόσο το μειονέκτημα πως ήταν χτισμένη πάνω στο νερό και πως επηρεαζόταν από την έντονη σεισμικότητα της περιοχής.

«1820, Μάρτιος 17. Πολύ ισχυρός σεισμός εις την Λευκάδα κατέστρεψε ένα μεγάλο μέρος της πρωτεύουσας. Οι εκκλησίες και όλα σχεδόν τα λιθόκτιστα σπίτια, επίσης ένα μέρος του Φρουρίου εις το LIDO κατέρρευσαν. Ευτυχώς δεν εσημειώθησαν θύματα, διότι οι κάτοικοι προειδοποιηθέντες από ένα υπόκωφο και συνεχή κρότο εκ δυσμών και από ανύψωσιν της θαλάσσης καταφοβηθέντες επίσης από μια ανεμοθύελλα, κατέφυγαν στην ύπαιθρο... » Νικόλαος Ζαμπέλης γράφω, Κατάστιχον Αγίου Νικολάου εις την Αγίαν Μαύραν εις την Αμαξικήν.

Πολεοδομικό και τοπογραφικό σχέδιο της πόλης της Λευκάδας (1726).

Το 1807, για να ενισχυθεί η άμυνα του νησιού απέναντι στη σχεδιαζόμενη επίθεση του Αλη Πασά, σχεδιάστηκε η διάνοιξη ενός ένυδρου χάντακα γύρω από την πόλη που θα τη μετέτρεπε ουσιαστικά σε νησί. Η επικοινωνία με την εξοχή θα γινόταν μέσω μιας κινητής γέφυρας κοντά στο ναό του Αγίου Μηνά, όπου είχε χτιστεί μια μεγάλη πύλη, η Λευκαδία Πύλη. Το έργο άρχισε αλλά δεν ολοκληρώθηκε ποτέ.

Λευκάδα

Ο ΑΛΗ ΠΑΣΑΣ
ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

Ο Αλή Πασάς στη λίμνη του Βουθρωτού. Δεν κατάφερε να επεκτείνει την κυριαρχία του στη Λευκάδα εξαιτίας της επέμβασης του ρωσικού στόλου.

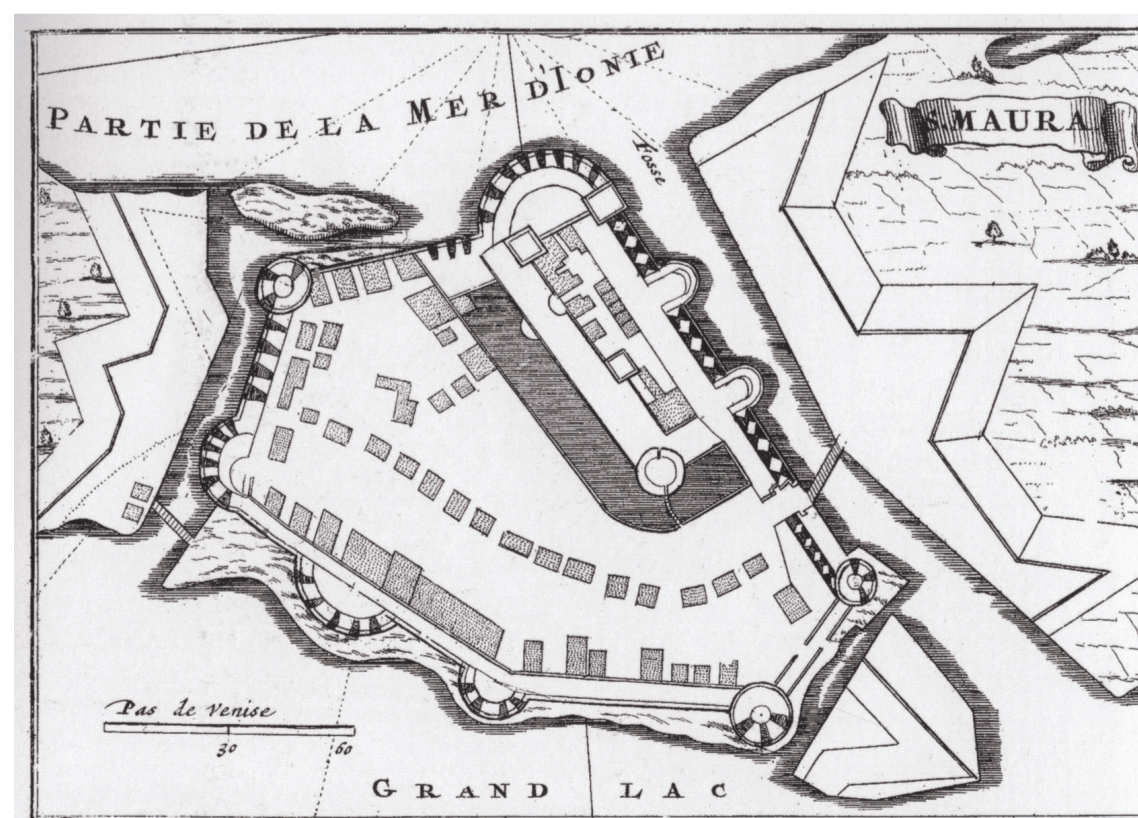
Από όλους τους τοπικούς άρχοντες που εκμεταλλεύτηκαν την παρακμή της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, ο Αλής από το Τεπελένι ήταν σίγουρα ο πιο ξακουστός. Στην ακμή της δύναμής του, γύρω στο 1812, έλεγχε όλη την ηπειρωτική Ελλάδα και την Αλβανία, και ήταν ο μεγαλύτερος γαιοκτήμονας των Βαλκανίων. Παρατηρώντας άγρυπνα τις πολιτικές εξελίξεις τόσο στη Δύση με τις ανακατατάξεις που έφερε η Γαλλική επανάσταση και η κατοπινή άνοδος του Ναπολέοντα, όσο και στην Ανατολή, και ειδικά στην Κωνσταντινούπολη, κατάφερε να εδραιώσει την κυριαρχία του συνάπτοντας συμμαχίες και εξουδετερώνοντας τους αντιπάλους του, πασάδες και άλλους ισχυρούς Τούρκους.

Παρά τη συνθήκη φιλίας που είχε υπογράψει ο Αλή Πασάς με την Ιόνιο Πολιτεία, δεν έπαψε να φιλοδοξεί να καταλάβει τα Ιόνια. Έτσι, με την υποστήριξη του Ναπολέοντα, επιτέθηκε εναντίον της Λευκάδας. Για την καλύτερη άμυνα του νησιού, το 1807 η Ιόνιος Γερουσία αποφάσισε να συστήσει «Ιόνιο στρατόπεδο» στο νησί. Ο νεαρός Καποδίστριας ορίστηκε έκτακτος στρατιωτικός διοικητής του νησιού με εξουσιοδότηση να ενεργήσει για όλα τα θέματα που αφορούσαν την άμυνα των Ιονίων, προβαίνοντας σε οποιαδήποτε δαπάνη.

Άποψη των αλκών της Λευκάδας, έργο του J. Cartwright.

Στην υπεράσπιση της Λευκάδας έσπευσαν και αρματολοί και κλέφτες από την ηπειρωτική Ελλάδα καθώς και ένα σώμα Σουλιωτών εθελοντών. Ανάμεσα στους οπλαρχηγούς που ήρθαν να ενισχύσουν τους Λευκαδίτες ήταν και ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. Η άμυνα της Λευκάδας πήρε πανελλήνιο χαρακτήρα. Ο Καποδίστριας είχε την ευκαιρία να γνωρίσει πολλούς από τους οπλαρχηγούς αυτούς, να ακούσει για τα κατορθώματά τους και να σχηματίσει εικόνα για τον αναβρασμό που επικρατούσε στον ελλαδικό χώρο. Τους παρέθεσε μάλιστα γεύμα στην εξοχή «που θύμιζε τα συμπόσια των αρχαίων, που περιγράφει ο Όμηρος...»

Σχέδιο του φρουρίου της Αγίας Μαύρας.

